

MEMÒRIA

PROJECTE DE LLEI DE MESURES PER RESPONDRE A LES SITUACIONS DE CRISI ENERGÈTICA

---

1. CONSIDERACIONS DE CARÀCTER GENERAL

FEDA té dos interconnexions internacionals, una cap a França i una altra cap a Espanya.

Cap de les dos pot garantir al 100% el subministrament elèctric d'Andorra ja que, si una de les dos té una avaria, es necessita l'altra per continuar proporcionant l'energia al país. Si només es disposa d'una de les dos interconnexions, Andorra no té prou capacitat de producció pròpia per fer front a una possible desconexió.

Des que es va crear, l'any 1988, l'ens Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) ha treballat ininterrompudament en l'ampliació i el reforçament de les línies d'alta tensió que uneixen el Principat amb els països veïns i que permeten importar energia elèctrica, fent-les redundants per garantir la seguretat i la continuïtat del subministrament.

Les dos interconnexions tenen capacitats de trànsit fixes que depenen de les limitacions tècniques de les mateixes instal·lacions, però també de la xarxa elèctrica pròpia de cada país. Actualment, els límits són de 180 MW amb França i, amb Espanya, de 107 MW a l'estiu i 150 MW a l'hivern. (La demanda màxima d'Andorra és aproximadament de 125 MW.)

Les extraordinàries turbulències que han afectat el context energètic mundial aquests darrers mesos fan necessari preveure escenaris de restriccions o interrupcions puntuals del subministrament a través d'aquestes línies, que fins a aquest moment no s'havien plantejat.

El 4 d'octubre, havent encarregat i tancat els programes com de costum (programes setmanals, que s'ajusten diàriament), FEDA va rebre una comunicació de l'operador de xarxa espanyol (REE), que havia modificat la capacitat de la interconnexió de la xarxa a 0 MW entre les 19.00 i les 22.00 h, en comptes dels 107 MW. Aquesta situació s'ha reproduït els dies 10, 13 i 14 d'octubre.

REE va informar que les restriccions venien motivades per un augment imprevist de la demanda i una producció insuficient per fer-hi front, a causa d'un gran nombre de centrals elèctriques en parada tècnica, de la indisponibilitat de l'energia eòlica per manca de vent, i, evidentment, de la baixa producció d'energia solar a causa de l'hora.

FEDA ha rebut anteriorment peticions de desconexió fora de les previstes, per al manteniment de la xarxa o altres motius, com ara problemes a les xarxes per mantenir l'estabilitat del sistema, ja sigui per una càrrega o una fallada dels mitjans de producció. Tot i això, és la primera vegada que rep aquest tipus de notificació. L'operador espanyol, d'acord amb els seus procediments previstos, ha procedit a la reducció de la capacitat de les interconnexions amb el Marroc, Portugal i Andorra per reequilibrar la demanda en aquestes hores punta.

Una xarxa elèctrica únicament funciona en una situació d'equilibri entre la demanda d'energia per al consum i l'energia disponible; si no es dona aquesta situació, la xarxa cau, i la missió principal de l'operador del sistema elèctric és precisament la de mantenir aquest equilibri. En situacions ordinàries, l'equilibri s'obté intervenint sobre l'energia disponible, augmentant la producció o la importació d'energia, però, en el supòsit que es produïssin restriccions de

l'energia disponible per importar, i com que el marge per intervenir sobre la producció nacional és molt petit, resultarà imprescindible intervenir sobre el consum, per mitjà de mesures de restricció que han de ser eficaces, atès que allò que està en joc és la integritat de la xarxa. Per altra part, si, malgrat les mesures adoptades, en algun moment la demanda supera la disponibilitat, l'operador del sistema ha de procedir necessàriament a la interrupció forçosa del subministrament a alguns sectors, amb la finalitat d'evitar la caiguda de tota la xarxa.

L'objectiu que persegueix aquest Projecte de Llei és doble: per una part, la creació de mecanismes eficaços per disminuir la demanda d'energia elèctrica i aconseguir estalvi energètic en situacions extraordinàries de dificultat en el proveïment d'energia elèctrica; per l'altra, crear mecanismes que permetin gestionar de forma ordenada les interrupcions forçoses del subministrament, per tal que els sacrificis que s'imposen als abonats ho siguin de forma equitativa i gradual, i que alhora es garanteixi la continuïtat del funcionament dels serveis públics i d'altres serveis essencials.

Amb aquesta finalitat, el Projecte de Llei estableix tres classes diferents de mesures, totes elles de caràcter limitat en el temps, que permeten graduar la intensitat de la resposta en funció de les circumstàncies i de les necessitats de cada moment.

Les previsions de la Llei no serien eficaces si no fossin completades amb un sistema de control i de sanció de les infraccions que es constatin, i això és el que estableix el capítol quart i darrer.

Cal esmentar que el Projecte de Llei que es proposa no afecta directament cap dret ni llibertat fonamental dels que reconeixen els capítols III i IV del títol II de la Constitució, encara que sí que afecta algun dels drets i principis econòmics als quals es refereix el capítol V del mateix títol. Per aquest motiu, i d'acord amb el que estableix l'article 40 de la Carta Magna, no escau que tingui el caràcter de Llei qualificada.

A l'últim, la disposició final primera modifica dos disposicions puntuals de la Llei 21/2018, del 13 de setembre, d'impuls de la transició energètica i del canvi climàtic (Litecc), a fi de corregir algunes disfuncions en la retribució de l'energia elèctrica de producció local amb origen de fonts renovables que s'han posat de manifest, mentre que la disposició final segona preveu les mesures necessàries per compensar les pèrdues en què ha incorregut FEDA com a conseqüència del fet que l'increment del cost de l'energia elèctrica procedent de la importació no s'ha repercutit íntegrament en les tarifes de venda d'energia.

2. EXAMEN DE L'ARTICULAT DEL PROJECTE DE LLEI

El Projecte de Llei consta de vint articles, dividits en quatre capítols, així com d'una disposició transitòria i dos disposicions finals.

Capítol I. Mesures provisionals de reducció del consum energètic i d'estalvi energètic

El capítol I té per objecte habilitar el Govern perquè, si es donen circumstàncies greus que ho justifiquin, pugui adoptar per decret mesures de reducció del consum i d'estalvi energètic de compliment obligatori. En concret:

L'article 1 faculta el Govern per adoptar, per decret, determinades mesures que, sense habilitació legal, li estarien vedades, i n'estableix el caràcter temporal i provisional. En concret, estableix que les mesures tenen una vigència temporal limitada a un màxim de dos mesos, tot i que poden ser prorrogades per decret, una o més vegades, pel mateix termini, sempre que subsisteixin les circumstàncies que les justifiquen. Aquesta necessitat de pròrroga o pròrrogues

successives té per objecte assegurar que el Govern adapta les mesures de caràcter imperatiu a les circumstàncies concretes de cada moment.

L'article 2 conté el catàleg de les mesures que pot adoptar el Govern, que són: la imposició de restriccions a l'ús de la calefacció, la climatització i l'enllumenat, i la prohibició o restricció de l'ús de determinats dispositius, tant en edificis públics com privats, comerços, oficines, despatxos, indústries i altres establiments oberts al públic; la imposició de restriccions o prohibicions en la il·luminació exterior d'edificis i monuments, públics i privats, en la il·luminació de vitrines i aparadors, rètols, cartells i anuncis lluminosos; la imposició de restriccions o prohibicions en la il·luminació de les vies públiques i els espais públics o d'ús públic, i de les il·luminacions ornamentals, i la imposició de restriccions o prohibicions de l'ús de màquines, aparells i dispositius que consumeixen energia per a la realització d'activitats industrials, comercials o de serveis. L'abast exacte d'aquestes restriccions i prohibicions s'ha de precisar i concretar en els decrets que aprovi el Govern, a partir de criteris tècnics.

Capítol II. Interrupcions temporals selectives del subministrament elèctric

El capítol II té per objecte regular un supòsit de fet que es pot deslligar clarament del primer. Es tracta del cas que l'operador del sistema elèctric tingui coneixement que, en moments puntuals o en franges horàries determinades, l'energia elèctrica disponible no serà suficient per atendre la totalitat de la demanda prevista, i és evident que aquesta situació es pot donar amb independència que s'hagin adoptat o no prèviament mesures de reducció del consum energètic. Si es produeix aquest supòsit de fet, l'operador del sistema elèctric haurà d'interrompre necessàriament el subministrament a alguns sectors de la xarxa, per assegurar-se que el consum total no és superior a l'energia disponible i evitar la caiguda de la xarxa, i ja està expressament facultat per fer-ho per l'article 15.5 de la Litecc. L'objectiu d'aquest capítol no és, per tant, facultar l'operador del sistema elèctric per fer aquestes interrupcions selectives del subministrament a la xarxa, sinó facilitar que totes les entitats distribuïdores estiguin preparades per afrontar aquesta situació, i establir els criteris que hauran d'aplicar l'un i les altres per aconseguir que les interrupcions provisionals del subministrament afectin de la forma més equitable possible el conjunt d'abonats del Principat, amb independència de quina sigui l'entitat distribuïdora que els subministra.

L'article 3 regula el procediment que cal seguir cada vegada que l'operador del sistema tingui coneixement que l'energia elèctrica disponible no serà suficient per atendre la totalitat de la demanda prevista en un moment determinat. En aquest cas, l'operador del sistema ha d'assignar un objectiu concret de limitació del consum a cada entitat distribuïdora, aplicant criteris d'equidistribució entre elles. Amb la finalitat de racionalitzar l'operació, aquest article preveu que els criteris d'equidistribució s'apliquin sobre una base mensual, més flexible i més eficient que una base diària. L'entitat distribuïdora té una obligació de resultat, que consisteix a assolir l'objectiu fixat, i té l'obligació de fer-ho en aplicació de determinats criteris i procediments, que són els que estableix l'article 4.

L'article 3 estableix també l'obligació de les entitats distribuïdores d'anunciar les interrupcions temporals del subministrament programades amb una antelació mínima de 24 hores –salvat que resulti impossible (serà impossible sempre que l'operador del sistema els trameti les instruccions amb una antelació inferior)–, i que aquesta publicitat la faci fer per tots els mitjans que tingui a l'abast, procurant fer-ne la màxima difusió.

L'article 4 determina els criteris que han d'aplicar totes les entitats distribuïdores, inclosa FEDA quan té aquestes funcions, per fer les interrupcions temporals selectives de subministrament a

alguns sectors de la xarxa. Aquests criteris consisteixen, essencialment, a evitar l'afectació dels serveis públics i dels altres serveis essencials que determini el Govern, aplicar criteris de rotació entre els sectors, a fi que tots els que són susceptibles d'interrupció del subministrament ho siguin un nombre d'hores equiparable, i limitar la interrupció del subministrament a cada sector a un màxim de dos hores diàries, salvat que aquest període no sigui suficient per assolir l'objectiu assignat.

Amb aquesta finalitat l'article 4 imposa a les entitats distribuïdores l'obligació de preparar un pla de contingència i de revisar-lo periòdicament. Els plans de contingència són avaluats per l'operador del sistema, pel que fa als aspectes tècnics, i pel Govern, pel que fa a l'equidistribució de les càrregues, i, com a resultat d'aquesta avaluació, l'un i l'altre poden requerir les entitats distribuïdores a introduir-hi modificacions.

L'article 5 obliga les entitats distribuïdores a comunicar a l'operador del sistema elèctric les mesures que hagin adoptat per assolir els objectius que aquest darrer els hagi assenyalat, i els seus resultats, i aquest operador ha de traslladar la informació al ministeri competent en matèria d'energia. La finalitat d'aquesta disposició és doble: per una part, crear la retroacció necessària per ajustar dinàmicament el funcionament del sistema; per l'altra, aplicar el sistema sancionador quan es constatin negligències.

L'article 6 preveu que les interrupcions temporals selectives del subministrament que les entitats distribuïdores duguin a terme per assolir els objectius de reducció de consum que els fixi l'operador del sistema, sempre que es facin d'acord amb el que estableixen els articles precedents, formen part de l'operació correcta del distribuïdor i, per consegüent, no es poden prendre en consideració a l'hora de valorar els objectius de qualitat i de fiabilitat del subministrament a què es refereix l'article 29 de la Litecc. Pel mateix motiu, tampoc no poden donar lloc a responsabilitat de les entitats distribuïdores davant dels seus abonats.

Capítol III. Situació de crisi energètica

El capítol III té la finalitat de dotar el Govern d'un mitjà extraordinari per respondre a situacions excepcionalment greus, que no es puguin gestionar únicament amb les mesures contingudes en els capítols I i II, que consisteix en la declaració de la situació de crisi energètica. Aquesta declaració comporta afectacions més greus als drets econòmics que les previstes pels capítols I i II i, per aquest motiu, ha semblat convenient seguir un esquema inspirat en el de la Llei 4/2020, del 23 de març, qualificada dels estats d'alarma i d'emergència.

Així, **l'article 7** preveu que, si les restriccions a la importació d'energia elèctrica a què ha de fer front el Principat d'Andorra són de tal magnitud que les mesures previstes al capítol I, complementades eventualment amb les del capítol II, si escaigués, no resulten suficients per reduir el consum previst al nivell de la disponibilitat d'energia elèctrica, el Govern pot declarar la situació de crisi energètica, i que aquesta declaració l'habilita per adoptar les mesures excepcionals previstes a l'article 8. També estableix que aquesta declaració té un límit temporal d'un màxim de quinze dies, que el Govern l'ha de notificar immediatament al Consell General, i que la seva pròrroga requereix l'autorització expressa del Consell General.

L'article 8 conté el catàleg de mesures que el Govern pot adoptar, una volta declarada la situació de crisi energètica, i que són mesures de més contundència i eficàcia que les previstes al capítol I. En concret, aquestes mesures poden consistir a ordenar el tancament total o parcial d'empreses, indústries, fàbriques, tallers, instal·lacions i serveis de qualsevol naturalesa que consumeixin energia elèctrica i/o energies fòssils; establir prohibicions i restriccions en l'ús de vehicles a motor, i establir prohibicions i restriccions en la venda de combustibles. Com en el cas

de l'article 1, es tracta de mesures adoptades per raó de força major i, consegüentment, tampoc no donen lloc a compensació ni indemnització.

L'article 9 es limita a precisar que la declaració de la situació de crisi energètica és compatible amb l'adopció de les mesures previstes en els capítols I i II perquè, com hem vist, les mesures a què es refereix el capítol I són diferents i complementàries a les previstes en aquest capítol III, mentre que les mesures del capítol II es refereixen a una situació diferent, que es pot donar tant si és vigent la declaració de la situació de crisi energètica com si no ho és.

L'article 10 regula la modificació, la pròrroga i la finalització de la situació de crisi energètica en els termes següents: mentre dura la declaració inicial, que, com hem dit, pot ser-ho per un termini màxim de quinze dies, el Govern pot modificar les mesures adoptades o afegir-ne de noves sense necessitat d'altra habilitació, però amb una durada limitada a la de la declaració inicial. Transcorregut aquell termini, tant la pròrroga de les mesures com la seva modificació requereixen l'autorització expressa del Consell General, que pot concedir-la en els mateixos termes en què ha estat sol·licitada, o bé introduir les modificacions que consideri oportunes.

Capítol IV. Inspecció i control. Règim sancionador

El capítol IV està dividit en tres seccions:

La **secció primera**, intitulada "Inspecció i control", consta d'un únic article, que és **l'article 11**. Aquest article estableix que és competent per a la inspecció i el control del compliment de les mesures de restricció i estalvi energètic que hagi promulgat el ministeri competent en matèria d'energia, però, a més a més, atès que les mesures poden afectar un col·lectiu molt ampli i, per tant, els efectius necessaris per a la inspecció i el control també han de ser amplis, preveu que puguin aixecar actes i constatacions d'infracció els serveis d'inspecció de qualsevol altre departament del Govern, prèvia habilitació, i també els serveis d'inspecció dels comuns quan es tracti d'aixecar actes i constatacions d'infracció de les mesures de restricció i estalvi energètic que afectin comerços, oficines, despatxos, indústries i altres establiments oberts al públic, dins del terme de la respectiva parròquia. Els uns i els altres traslladen les actes aixecades al ministeri competent en matèria d'energia, que les tractarà com a denúncies.

La **secció segona**, intitulada "Infraccions i sancions", comprèn els **articles 12 a 17**. En concret:

L'article 12 comença precisant que són infraccions a la Llei totes les accions i omissions que contravinguin les mesures que adopti el Govern en el marc de la Llei, i també la manca d'assoliment per part de les entitats distribuïdores dels objectius de limitació de consum que els assenyalí l'operador del sistema en el marc de la Llei; mentre que **l'apartat 2** introdueix el concepte de *reiteració*, que serà utilitzat després, a l'article 13, per tipificar determinades infraccions. A aquests efectes, es considera que una infracció té el caràcter de reiterada si, en el moment de constatar-la, s'han aixecat prèviament actes de constatació d'altres presumptes infraccions en tres o més ocasions dins dels tres mesos anteriors. Cal notar que la norma no exigeix que s'hagin sancionat prèviament altres infraccions, com succeeix amb el concepte de *reincidència*, sinó tan sols que s'hagin aixecat actes de constatació. Això resulta necessari per dotar l'Administració d'instruments efectius per fer complir la Llei, i per la previsió que les mesures s'aplicaran únicament durant períodes curts de temps, mentre que la tramitació d'un expedient sancionador pot ser llarga. Per garantir els drets de la persona o entitat expedientada, aquesta disposició estableix igualment que si, en un moment posterior, resulta que alguna de les presumptes infraccions que s'han pres en compte a l'efecte de considerar la reiteració no és sancionada, o que la sanció imposada es declara nul·la, caldrà revisar d'ofici la qualificació de

“reiterada” (i, si no hi ha elements per considerar-la com a tal, s’haurà de qualificar de nou la infracció, atenent a aquest fet).

L’article 13 tipifica les infraccions, classificant-les en molt greus, greus i lleus. Únicament tenen el caràcter d’infraccions molt greus les que comporten reiteració, ja sigui de l’incompliment de mesures dictades pel Govern en el marc de la declaració de crisi energètica, o bé de l’assoliment dels objectius que l’operador del sistema elèctric assenyali a les entitats distribuïdores. Es consideren greus les infraccions que consisteixen en l’incompliment de les mesures dictades pel Govern en el marc de la declaració de crisi energètica; la reiteració de l’incompliment de les mesures dictades pel Govern d’acord amb l’article 1 (és a dir, sense declaració de la situació de crisi energètica), i la manca d’assoliment per part de les entitats distribuïdores dels objectius de limitació de consum que els assenyali l’operador del sistema, quan no tingui el caràcter de reiterada. La resta d’infraccions es consideren lleus.

L’article 14 regula la prescripció de les infraccions, i ho fa en termes idèntics als de la Litecc (article 61), que es consideren adequats per a aquesta finalitat. Els terminis de prescripció són de cinc anys per a les infraccions molt greus, tres anys per a les greus i un any per a les lleus.

L’article 15 estableix les sancions que es poden imposar per cada classe d’infraccions. Les sancions tenen caràcter econòmic, és a dir, consisteixen en multes, i l’import és el mateix que preveu la Litecc per a les sancions del mateix caràcter, però s’hi afegeix la possibilitat d’imposar també multes a la persona o persones físiques que es puguin considerar personalment responsables de la infracció, perquè exerceixen càrrecs d’administració o de direcció general a l’empresa o entitat sancionada, i la infracció és directament imputable a la seva conducta dolosa o negligent. En el cas d’infraccions molt greus també es preveu com a sanció el tancament de l’establiment o la suspensió de l’activitat per un termini de fins a dos anys i, en el cas de les entitats distribuïdores d’energia elèctrica, en què el tancament o suspensió no és possible, perquè presten un servei públic, la suspensió de les persones que hi exerceixen càrrecs d’administració o direcció general, i la designació d’un administrador que les substitueixi per un termini màxim de dos anys.

L’article 16 estableix els criteris de graduació de les sancions, dins del marc establert per a cada una d’elles per l’article precedent. Aquests criteris són: la intencionalitat, la repercussió social dels fets i la transcendència de la infracció comesa, l’ànim de lucre, i el benefici obtingut o esperat.

L’article 17 estableix el termini de prescripció de les sancions. En aquest cas, no ha semblat oportú seguir estrictament el criteri de la Litecc, que preveu un termini únic de cinc anys per qualsevol classe d’infracció, sinó que s’estableix una gradació de terminis en funció de la classe d’infracció, tal com fan la majoria de normes administratives. En concret: cinc anys per a les sancions per infraccions molt greus; tres anys per a les sancions per infraccions greus, i un any per a les sancions per infraccions lleus.

La **secció tercera** regula les especificitats del procediment sancionador, i comprèn els articles 18 al 20. Els analitzem un a un:

L’article 18 estableix les competències per incoar i resoldre els expedients administratius sancionadors: la incoació de l’expedient correspon al director del departament competent en matèria d’energia, que pot delegar aquesta competència, i la resolució de l’expedient correspon al ministre competent en matèria d’energia (que també pot delegar aquesta competència), quan es tracta d’infraccions lleus i greus, i al Govern com a òrgan col·legiat, quan es tracta d’infraccions molt greus. La competència dels òrgans col·legiats no és susceptible de delegació.

L'article 19 es limita a fer una remissió a les normes contingudes en el Codi de l'Administració i el Reglament regulador del procediment sancionador, que són aplicables amb caràcter general en tot allò que no està expressament previst per la Llei.

L'article 20 regula dos mesures cautelars específiques que han de permetre a l'Administració adoptar mesures concretes per evitar la continuació o la reiteració del comportament infractor. Es tracta de les següents:

- L'apartat 1 es refereix a supòsits en els quals la presumpta infracció ho sigui pel que fa a mesures de restricció del consum en immobles o instal·lacions, i estableix la possibilitat d'ordenar a l'entitat distribuïdora que presta el subministrament que adopti modificacions en els aparells de comptatge i control per limitar, físicament, la potència disponible.

- L'apartat 2 preveu el supòsit específic que l'expedient sancionador se segueixi per una presumpta infracció molt greu, és a dir, reiterada, d'una empresa distribuïdora d'energia elèctrica. En aquest cas, l'instructor de l'expedient pot proposar la suspensió cautelar de les persones que exerceixen càrrecs d'administració o de direcció general en aquella entitat, i la designació d'un administrador que les substitueixi, cosa que ha d'acordar el Govern.

Disposicions complementàries

El Projecte de Llei es clou amb una disposició transitòria i tres disposicions finals.

La **disposició transitòria** té per objecte preveure el supòsit que les entitats distribuïdores hagin de procedir a interrupcions temporals selectives del subministrament abans de tenir elaborat el pla de contingència a què es refereix l'article 4, i estableix que, també en aquest supòsit, han d'aplicar els criteris continguts a l'article esmentat.

La **disposició final primera** té per objecte introduir dos modificacions puntuals a la Llei 21/2018, del 13 de setembre, d'impuls de la transició energètica i del canvi climàtic (Litecc), que afecten l'apartat 3.b.ii de l'article 20 i l'apartat 3 de l'article 22. Aquestes disposicions estableixen que l'energia injectada a la xarxa pels productors que s'acullen al règim de producció liberalitzada previst per l'article 20 es retribueix a la mateixa tarifa que les entitats distribuïdores adquireixen l'energia elèctrica a FEDA, però darrerament, i com a conseqüència de la volatilitat dels mercats energètics europeus, aquella tarifa ja no és representativa del cost de producció, pel fet de l'augment desproporcionat del preu d'adquisició de l'energia elèctrica als mercats. La modificació té per objecte desvincular la retribució de l'electricitat injectada a la xarxa per aquests productors de la tarifa majorista a la qual les entitats distribuïdores adquireixen l'electricitat a FEDA, i faculta el Govern per establir les condicions de retribució, mitjançant decret, que permetin una amortització raonable dels costos d'inversió i d'explotació i limitar, així, l'efecte negatiu sobre el cost de l'energia del sistema.

La **disposició final segona** preveu un crèdit extraordinari de quinze milions i un suplement de crèdit per als pressupostos del Govern i de FEDA, respectivament, destinat a una ampliació de capital de FEDA per compensar les pèrdues en què ha incorregut com a conseqüència del fet que l'increment del cost de l'energia elèctrica procedent de la importació no s'ha repercutit íntegrament en les tarifes de venda d'energia. La urgència i la necessitat d'aquests crèdit extraordinari i suplement de crèdit es justifica pel fet de permetre a l'entitat continuar desenvolupant el seu servei i no hipotecar el seu pla d'inversions.

A l'últim, la **disposició final tercera** estableix l'entrada en vigor de la Llei l'endemà de la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3. MEMÒRIA ECONÒMICA

La Llei no té implicacions directes en matèria de despeses públiques, salvat el crèdit extraordinari i el suplement de crèdit als quals es refereix la disposició final segona, que, com assenyala la mateixa disposició, es finança amb la recaptació més gran d'ingressos en concepte d'impostos directes respecte dels previstos.

En particular, no són necessàries noves inversions per implementar la Llei, ni tampoc la creació de cap nova estructura administrativa. És previsible que les sancions compensin l'increment eventual de despesa que puguin provocar les activitats d'inspecció i control.

4. MEMÒRIA DE PERSPECTIVA DE GÈNERE

En la redacció d'aquest Projecte de Llei s'ha tingut present la perspectiva de gènere i es considera que el text garanteix adequadament el dret a la igualtat de tracte i a la no discriminació per raó de sexe, orientació sexual, identitat o expressió de gènere.

En els termes precedents, queda redactada la Memòria sobre el Projecte de Llei de mesures per respondre a les situacions de crisi energètica.

Andorra la Vella, 28 d'octubre del 2022